

Esther Smid

'Ik steun gezinnen die te maken krijgen met borstkanker'

3

Esther Smid
 ✖ 43 jaar 📍 Vreeland ❤️ Samenwond 📁 Werkt als freelance journalist

Wat ben je aan het doen?
 "Ik probeer gezinnen die te maken krijgen met borstkanker te steunen met mijn kinderboek *Gewoon pech* en met mijn persoonlijke verhaal. Tegelijkertijd probeer ik het gewone leven weer op te pakken, nu ik klaar ben met alle behandelingen."

Gaan die twee dingen wel samen?
 "Lastig, want dit soort interviews rakelt alle ellende weer op. Maar ik vind het belangrijk dat mijn boek terechtkomt bij kinderen die het nodig hebben. Het had mijn tweeling Swaan en Luna kunnen helpen toen ik ziek was. Wat er gebeurd is, kan ik trouwens toch niet wegstoppen, want ik heb om de haverklap een controle in het ziekenhuis. Ik ben eigenlijk ook wel bang om het te vergeten, omdat ik alert wil zijn. Als de kanker terugkomt, wil ik het zo vroeg mogelijk ontdekken. Het moeilijkste is niet het verhaal opnieuw vertellen, maar leven zonder angst."

Hoe ben je op het idee voor het boek gekomen?
 "Mijn vriend en ik zijn naar onze dochters altijd eerlijk geweest over

wat er aan de hand was. We hebben geprobeerd om ons gezinsleven zo normaal mogelijk door te laten gaan, zonder het verdriet te verstoppen. Maar de kinderen hadden wel veel vragen. Swaan vroeg of zij ook kanker had, omdat ze ooit uit mijn borst gedronken heeft. Ik kon geen kinderboek vinden waarin dat soort vragen aan bod komt. Daarom ben ik het zelf gaan schrijven. Swaan heeft de teksten steeds meegelezen, Luna maakte de tekeningen. Het was voor ons een bijzondere manier om die nare periode af te sluiten."

Wat doe je om lezers te bereiken?
 "We hebben een reizende expositie gemaakt van de tekeningen van Luna. Die heeft al in verschillende bibliotheken en boekhandels gehangen. Daarnaast geef ik ook lezingen, vaak samen met artsen. Zij vertellen het medische verhaal en ik spreek over mijn ervaringen en mijn boek. Eerst deed ik het samen met mijn dochters, maar Luna heeft aangegeven dat ze niet meer wil en dat snap ik heel goed. Het roept toch elke keer weer emoties op. Wat ik erg leuk vind, is dat mijn boek ook onverwachte doelgroepen bereikt, zoals allochtone vrouwen die slecht Nederlands lezen. Zij begrijpen wel de taal in mijn boek." ●

1

2

4

5

1. De houtskooltekening van Luna uit het boek, waarop een vrouw een knobbeltje ontdekt.
2. Swaan op haar bed.
3. Luna tekent nog steeds graag. Met de potloden uit deze doos maakte ze ook de tekeningen voor het boek.
4. Drummen is een echte uitlaatklep voor Luna. Zelf stelde ze dit fotobijchrift voor: 'Het leven gaat gewoon door!'
5. De 'boom' achter Esther is een uitgedroogde berenklauw, een origineel verjaardagscadeau van haar vriend.